

Knud Kristensen: Der er fra de forskellige Sider talt saa meget om, at man skulde stille Købmænd og Brugsforeninger lige, og der er saa spurgt, hvordan man beskatningsmæssigt behandler et Overskud, som er udbetalt fra en Brugsforening til et Medlem. Jeg vil gerne spørge: hvordan behandler man en Rabat fra en Købmand, som er givet til en Kunde paa rene Forbrugsvarer? Vil det ærede Medlem Hr. Prieme give mig Oplysning om, hvorvidt han vilde finde det rimeligt, at man lagde det til sin Indtægt og saa beskattedes ogsaa af denne Rabat?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. O. Kier har Ordet for en kort Bemærkning.

O. Kier: Da jeg bad om Ordet, var det, fordi jeg vilde oplyse den store Del af Venstres Medlemmer her i denne Sal, som gav Tilslutning til, at man, som Forholdene har været indtil Dato, skulde betale Skat af det Overskud, man fik af en Brugsforening. Det skal man ikke, men den store Del af Venstre gav altsaa Tilslutning til, at det blev gjort. Det bliver ikke gjort, men nu har altsaa det ærede Medlem af Venstre Hr. Laurits Pedersen oplyst dem om, hvordan det er.

Men naar saa det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen til Slut siger, at en Københavner ved ikke Besked om dette, og derfor glæder det ham at give Københavnerne den Oplysning, kan det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen oplyse en hel Del af sine egne Partifæller om, hvordan Forholdet er. Det tiltrænges ogsaa.

Jeg havde i Grunden det Indtryk, at det var gaaet i denne gamle Diskussion, som det i sin Tid gik Protestanten og Katolikken, der diskuterede med det Resultat, at Katolikken blev Protestant og omvendt. Ikke saaledes at forstaa, at Kooperatister her var blevet Ikke-Kooperatister og omvendt, men saaledes at forstaa, at alle her i Rigsdagen i Dag havde den Opfattelse, at Brugsforeninger, kooperative Foretagender skulde beskattes; Kampen stod ikke mere om dette: Skat eller ikke Skat, men om rimelig Skat og hvad rimelig Skat var.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det er meget betegnende, at det ærede Medlem Hr. Retoft kneb udenom og ikke vilde besvare mit Spørgsmaal,

overhovedet ikke nævnte det med et Ord, om et Overskud, eller hvad man vil kalde det, som udbetales Aar for Aar til Medlemmerne af en Brugsforening, skal beskattes, eller det ikke skal beskattes. Det ærede Medlem kunde maaske saa samtidig oplyse lidt om, hvem der f. Eks. beskattes af den Formue, som f. Eks. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger er i Besiddelse af. Det kan jo være, det vil lette Diskussionen lidt, hvis man tager et eksakt Eksempel; saa kan det være, man nemmere kommer til et Resultat.

Til det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen vil jeg sige, at der er et gammelt Ordsprog, der siger — jeg skal citere det, selv om det er tysk: „Leben und leben lassen“. Det er desværre det danske Landbrugs Fejl, at det selv vil leve, men ikke lade andre leve ogsaa. Hvis det kooperative System, som man her gør sig til Talsmand for, f. Eks. gennemførtes over for det danske Landbrug, hvad vilde det saa sige? Saa vilde det sige, at det danske Landbrug blev kollektiveret paa nøjagtig samme Maade, som man gør det i Rusland. Og det vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen og til andre ærede Medlemmer, at jeg tror, det er en meget farlig Politik at gøre sig til Talsmand for, selv om det gælder et andet Erhverv end det, man selv tilhører.

Første Næstformand (Vanggaard): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed er det Slut med de korte Bemærkninger i denne Omgang.

Ordføreren (Retoft): Jeg henviste i den forrige korte Replik, jeg havde, udtrykkeligt til, at jeg sluttede mig til den af det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen givne Forklaring paa Beskatning af Overskuddet. Men jeg savner og efterlyser stadig dette Spørgsmaals Besvarelse: hvad er det for skattelignende Myndigheder, der kniber udenom? Jeg konstaterer, at det ærede Medlem Hr. Prieme ganske ubegrundet fremsatte en saadan Udtalelse angaaende skattelignende Myndigheder.

P. D. Jensen: Der faldt under denne Debat en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Prieme, der gik ud paa, at det danske Landbrug gerne selv vilde leve, men ikke vilde lade andre leve. Jeg ønsker ikke, at denne Udtalelse skal staa uimodsagt, og derfor vil jeg, inden jeg gaar over til det, jeg i øvrigt vil fremføre, gerne sige til det ærede Medlem, at jeg tror, det ærede Medlem skulde gøre sig lidt mere bekendt med